

**בחדוש ינואר השנה הצליחה מדינת ישראל
לשבור שיא:**

**בספר השיאים הבא של גינס, בין
האיש הגבוה בעולם והאישה עם
השיער הכי ארוך, אנו נתברג כמדינה
עם מספר תורמי הכליה הגדול ביותר
שהתכנסו לתמונה משותפת אחת.**

לכנס מיוחד של עמותת "מתנת חיים" שנערך בינואר הם הגיעו מכל רחבי הארץ: גברים ונשים, מבוגרים וצעירים. המכנה המשותף בין כולם- הם בחרו ביוזמתם ומרצונם החופשי להיכנס לחדר ניתוח ולתרום כליה כדי להציל חיים. ירושלים היא שיאנית הארץ בתרומות כליה: כעשרה אלפים מתורמים/ות הכליה בישראל, מעל 200 איש ואישה, מגיעים מהעיר הכל כך מיוחדת הזו, בירת ישראל.

יואב אשר, בן 55, נשוי, אבא לארבעה ילדים וסבא לנכדה, הוא אחד מהתורמים הללו. הוא עוסק בתחום המחשבים, יליד ירושלים ומתגורר בה כמעט כל חייו. על תרומת הכליה והתהליך שקדם לה, הוא מספר: "כמו אצל רוב מי שאני מכיר, תרומת הכליה הייתה תהליך שהבשיל במשך מספר שנים. בסופו של דבר הוועדה הרפואית שעברתי טרם התרומה תיארה את זה הכי טוב- 'זה לא ש-ה' בא אליך בחלום ואמר לך לתרום כליה'. שמעתי על שתי נשים מהשכונה שלי, הר חומה, שתרמו כליה, יצא לי לקרוא עלונים של 'מתנת חיים', היו לי הרבה מחשבות פנימיות עד שהחלטתי שאני 'הולך על זה'. בשלב הזה שיתפתי את אשתי והילדים כדי לקבל את ברכת הדרך. הופתעתי לטובה מהתגובות-הן היו הכי חיוביות שיכולות להיות, כולם תמכו, כולל אחי שהוא רופא ושם היה לי החשש הכי גדול".

**ומה לגבי חששות מהצד שלך? בכל זאת אתה
אדם בריא שנכנס לחדר ניתוח.**

"בכנות- לא היו לי חששות מיוחדים. אני אדם רגוע מטבעי ואמאמין באמונה שלמה שיהיה טוב. מין אופטימיות כזו וידיעה פנימית שדברים מסתדרים ויהיה בסדר. זה עזר לי לאורך התהליך". ב-1.1.25, נר שביעי של חנוכה, נכנס יואב לניתוח, וזאת לאחר מספר עיכובים שהיו בדרך ובדיקות נוספות שהיה צריך לעשות. הניתוח שהתקיים בביה"ח איכילוב עבר בהצלחה, אך התארך מעבר לצפוי מה שכמובן הדאיג את משפחתו שחיכתה בחוץ: "הניתוח היה ברביעי, במוצאי שבת השתחררתי. ההתאוששות שלי הייתה יותר איטית ממה שציפיתי וזה קצת

הפתיע אותי, לא התכוננתי לזה מספיק. אני סך הכל אדם בריא- לא עברתי מעולם ניתוח ולא באמת ידעתי למה לצפות. בשבועיים הראשונים הרגשתי שאני "לא אני". לקח לי זמן לחזור לעצמי. בסופו של דבר לאחר שבועיים שלושה התחלתי ללכת, אחרי חודשיים לרוץ, וכיום כעבור שנה וחצי מהניתוח אני רץ ושוחה באופן רגיל כמו לפני התרומה.

הניתוח של יואב היה ניתוח בהצלחה: הכליה שלו הושלתה אצל אישה בשנות ה-60 לחייה ממרכז הארץ שאחותה תרמה לה לפני עשרים שנה וכעת הכליה הפסיקה לתפקד. הבת שלה תרמה למישהו אחר וכך היו שני חיים שניצלו באותו היום. "כיום אנחנו לא בקשר, זה לעיתים מאכזב אותי אבל אני מבין שבשביל קשר צריך שניים שרוצים בו", הוא משתף.

**ממרום שנה וחצי לניתוח מה היית אומר למי
ששוקלת לתרום כליה?**

"אין ספק שהבסיס זה רצון לעשות טוב. צריך לרצות לעשות את זה. לאחר שיש את הרצון- אני חושב שצריך מבנה אישיותי מסוים, כזה שבאמת מאמין ואפילו בטוח שיהיה בסדר, אופטימיות, היכולת לראות את החצי המלא של הכוס. לא כל אחד מתאים לזה מהסיבה הזו, וזה בסדר גמור". נעמה דקל, בת 47, נשואה ואמא לשלושה ילדים, היא תורמת כליה טריה יחסית. גם היא ילידת ירושלים ומתגוררת בה כל חייה, "מתה על העיר ומאד מחוברת אליה". היא מטפלת זוגית בקליניקה פרטית והגיעה לתחום לאחר שהייתה מדריכת כלות במשך שנים רבות.

תהליך תרומת הכליה של נעמה הבשיל במשך תקופה, כפי שהיא משתפת: "אני לא בטוחה מתי נזרע הזרע, זה ישב לי בראש הרבה זמן. מה שממש השפיע זה הסיפור של נערן אשחר זכרו לברכה, תורם כליה שהתגייס למילואים למרות התרומה ונהרג במלחמה ב-5.11.23. משפחתו החליטה לתרום גם את הכליה השניה שלו. זה מאד ריגש אותי והשפיע עלי, זו הנקודה שהחלטתי להתניע תהליך. בשלב הזה שיתפתי את בעלי וחברות קרובות- עמרי בעלי זרם, מאד פירגן ותמך. תוך כדי גם בת דודה שלי תרמה לאחותה כליה והכרתי את התחום קצת יותר מקרוב".

איזה חששות ליוו אותך לאורך התקופה?

"מה שהכי הפחיד אותי זו הוועדה הרפואית של משרד הבריאות, הייתי בטוחה שהם הולכים לפסול אותי. למרות החשש והקושי עברתי אותה בטוב, אח"כ הבנתי שקצת הגזמתי בתחושות

שלי. כן חששתי גם מההחלמה, שתהיה לי ירידת מתח אחרי הניתוח ואולי דכדוך. באופן מדהים ההחלמה הייתה הרבה יותר פשוטה ממה שציפיתי. ממש הפתעתי את עצמי".

הניתוח של נעמה התקיים לפני שנה, ב-20.7.25 בביה"ח הדסה עין כרם. לגבי הנתרם אשר בגופו הושלתה הכליה שלה יש לה סיפור מעניין: "בסופו של דבר אני זו שמצאתי אותו. בקבוצת וואטסאפ של השכונה פרסמו שיש מישהו שמחפש תרומת כליה, כשהייתי כבר באמצע התהליך, וסוג הדם שלי התאים. יצרתי איתו קשר ראשוני, בבדיקת רקמות גילו התאמה ובסוף אכן תרמתי לו. זה מדהים כי זה מוכיח שאפילו העברה פשוטה של הודעה בקבוצות וואטסאפ יכולה לייצר חיבורים ולעשות טוב. שמו אבישי שפיר, הוא בשנות ה-50 לחייו ממושב במרכז הארץ וכיום יש בינינו קשר מיוחד. נפגשים בחגים ובימי הולדת ואני מתרגשת שהוא חלק מהחיים שלי".

**אם חברה הייתה מתייעצת איתך לגבי
תרומת כליה, איזה תובנות יש לך כיום לאחר
שנה מהניתוח?**

"אני לגמרי מעריצה תורמי כליה אחרים ולא תמיד מאמינה שאני משתייכת לקבוצה הזו. בכנס ה-2000 של "מתנת חיים" הייתי ממש בהלם מזה שאני חלק מהדבר הזה. אני חושבת שהייתי אומרת שזה הדבר שהכי משתלם בעולם לעשות. אני בעיקר גאה בעצמי שעשיתי את זה והייתי אמיצה מספיק ואם היה אפשר לעשות את זה עוד פעם- לא הייתי מתלבטת לדקה אחת. זה אומר הכל", היא מסכמת.

**רוצים לראות האם גם אתם ואתן יכולים להיות
מועמדים לתרומת כליה ולהצלת חיים? בדק
התאמה של 30 שניות בלינק הזה:
https://bit.ly/MC_MRVJM**

